

5) Eventuelt: Første Behandling af:
 Forslag til Lov om Ophævelse af Frdn. af
 11te November 1791, § 4, Littr. h.

Mødet hævet Kl. 1,40.

Sirindstyvende Møde.

Lørdagen den 25de April 1882 Kl. 1.

Sekretæren, H. S. Hansen (Ringkjøbing Amts
 30ie Valgkreds), oplæste Protokollen; denne blev
 derefter underskrevet.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af:
 Forslag til Lov om Forlængelse af den
 ved midlertidig Finantslov for Fi-
 nantsaaret 1882—83 af 31te Marts
 d. A. givne Bevilling.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Anden Viceformand (Hjugsbro):
 Denne Sag kan ikke foretages, medmindre Thinget
 giver sit Samtykke til, at den i Forretningsordenen
 foreskrevne Tidsfrist ikke bliver overholdt i dette
 Tilfælde. Saafremt Ingen gjør Indsigelse der-
 imod, betragter jeg Samtykket som givet. (Op-
 hold). Det er altsaa givet.

Sagenfattes under Forhandling.

Ingen begjærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til 2den
 Behandling
 vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag til Sagens 2den Behandling
 indkaldtes til den følgende Dags Formiddag Kl. 10.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af: Forslag til
 Lov om Ophævelse af Helsingørs Færgel-
 aug m. m.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 2201;
 Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 977—78.)

Intet Ændringsforslag var stillet.

Lovforslagets Paragrafer samt Spørgsmaalet
 om Sagens Overgang til 3die Behandling fattes
 under Forhandling under Et.

Ordføreren (Berg): Finantsudvalget, til
 hvis Overveielse dette Lovforslag er henvist, har
 som ærede Medlemmer have bemærket, indstillet
 Lovforslaget til uforandret Vedtagelse. Det er
 nemlig i det andet Thing vedtaget uforandret,
 som det forelaa fra Regeringens Haand, og man
 har da, selv om der var en eller anden Ændring
 deri, man kunde ønske, ikke ment derfor at ville
 lade det gaa tilbage til Landstthinget. Lovfor-
 slaget, navnlig § 2, er væsentlig overensstemmende
 med den tilsvarende Lov af 22de November 1859,
 hvorved der tilstodes de 35 Færgemand, som den-
 gang udtraadte af Lauget, en lignende Understøt-
 telse som den, her er foreslaaet. Det er lige-
 ledes overensstemmende med denne Lov og vel-
 begrundet i Bestemmelserne i Laugsartiklerne af
 1836 § 7, at eventuelle Enker efter nuværende
 Færgemand ligeledes faae tilfikkret en livsvarig
 Understøttelse paa den Betingelse, som er nævnt,
 nemlig at Ægtefælden er indgaaet inden Manden
 var 50 Aar; thi efter Laugsartiklerne ville nemlig
 vedkommende Enker være berettigede til at drive
 Færgevesenet efter Artiklernes nærmere Bestem-
 melse. Udvalget har imidlertid bemyndiget mig
 til at udtale, at Skjønt det altsaa er fuldstændig
 korrekt at indskrænke Lovens Bestemmelse om en
 aarlig Understøttelse til disse Enker paa den Maade,
 her er nævnt, nemlig saaledes, at den kun gives
 dem, naar de ere blevne gifte med Manden, inden
 han har fyldt det halvtredstyvende Aar, saa kan det
 selvfølgelig ikke udelukke, at man, hvis
 saadanne Tilfælde forelaa, og Billighed talte der-
 for, kunde ad sædvanlig Billighedsvei hjælpe Enken,
 der vilde komme i en trængende Stilling efter
 Mandens Død, og paa hvem denne Bestemmelse
 i Loven ikke passede. Det maatte da overveies
 og afgjøres ved særlig Forhandling mellem Be-
 villingsmyndigheden og Regeringen i de enkelte
 Tilfælde. I Slutningen af § 2 hedder det: „En
 Understøttelse af 100 Kr. aarligt tilstaaes hver af
 de Færgekare, som have tjent i Færgelaugene i
 20 Aar, saalænge de dertil ere trængende“. Fi-
 nantsudvalget har imidlertid ment, at det vilde